

כוכב חורג

פתאום

אָבִי נִתְחַשֶּׁף
עֵינֹו – אֲדָמִים וּפְחָם.

רְאִיתִי בֵּית, בֵּיתוֹ
שֶׁנִּסְתָּם.

אָבִי עַל הַגֶּג, עֲרִפְלִי,
יְחִיד עִם שְׁמִיו.

גַּם רְאִיתִי כּוֹכֵב
חֹרֵג מִמְּסֻלּוֹת אָבִי,
נוֹפֵל עַל פָּנָיו.

וְשִׁמְעֵתִי עֲצִים מְרָמִים
בּוֹכִים אַחֲרָיו.

שְׁאַלּוּ בְּגִבְהִים: אֵיךְ יַעֲוֶף
כִּמָּה נִצַּח יִשְׁכַּב?

אופל צונח

שִׁיר לְעַמְנוּאֵל שְׁעַמַּד עַל אֱלֹהִים לְהַשְׁאִיל אֲזֵרוֹת רַבִּים
אֲבָל הָאֵל בִּקֵּשׁ דְּבַר אַחֵר:
לְהוֹצִיא מִמְּלָכוֹת מִתַּפָּת,
לְחַלֵּץ שָׁמַיִם מִבּוֹר
כָּל אֶפֶל צוֹנֵחַ,
כָּל שִׁיר
בּוֹ נִיצוֹץ
שְׁנוּפֵל,
מִלְאָכִי,

עַמְנוּאֵל הַטּוֹב, מִלְאָכִי,
עַמְנוּאֵל נוֹדֵעַ בְּשַׁעְרִים,
הֵנָּה עֵינַיִם מִתְקוּטֹט
לְחַפֵּשׁ אוֹתָךְ בְּבִנְיָ אָדָם.

בחדריהם הנקיים

"אמור לעצמך, למשל: 'הילדים שם הם סתם אוטומטים';

מילים אלה יהיו לגביך ריקות מתוכן לחלוטין"

(ויטגנשטיין, חקירות פילוסופיות, סעיף 420)

נִכְנָס

בְּפֶרוֹזְדוֹר

וַיֵּצֵא

מִשְׁנָה

וְאַחַר כֵּן

בְּשִׁמְשׁ

הָרַע מַחֲכָה

שְׂיַחֲלִים לְגַמְרִי

מְאִישִׁיּוֹתוֹ

מְבַהֵל מִפְּנֵי הַזִּלְגִּים

מַעֲתִידֵי הַמְּרַחֲפִים, רָאָה

אֵיךְ כָּל הַדְּבָרִים יִגְעִים.

גַּם נִפְשׁוֹ הִתְלַוְּלָה.

בְּחֻדְרֵיהֶם הַנְּקִיִּים

שֶׁל מְמַחֵי הַמְּזֹג

יִקְיֹז עַל כְּרֹסָה אֶת סְעִיפֵיו,

לֹא יִתְרֹם אֶת הַדָּם,

לֹא יַחֲלַל אֶת זִכְרֵ אָבִיו

הַנֶּעֱלָם.

אַחַר כֵּן יִשְׁאַל

אֵיךְ לַעֲבֹר בְּעוֹלָם

כְּמוֹ מַעֲטָפָה מִתַּחַת

לְדָלֶת.